

הורהה בדרכן ההשוואה בשתי יצירות של ל. גולדברג

"מחובאים" ו"אור וצל" בתוך: מה עושות האילוות, ספרית פועלם 1949⁽¹⁾
כתבה: רחל ליה רז

פתיחה: לפניינו שתי יצירות של אותה משוררת. בשתיهن ספור על משחק ילדים. באחת "משחק מחובאים" בשניה "משחק בתוספת" (לכתוב על הלוח). נקראת אחת שתי היצירות (בלב) והתלמידים יחוו דעתה יאמרו איזו יצירה מצאה יותר חוץ ומדוע? העורות: 1) השicha המקדמת שבפתחה נעשית מבלי שהתלמידים מחזיקים בטפסטים.

2) המלה "יצירה" מופיעה בכיתות שעוד לא הגדרו את המושג "שיר סיפור". שתי היצירות הן "שיר סיפור". מושג זה מחייב במידה והגדירה. מחלקים את הטפסטים לקריאה שתוקה.

גוף השיעור / שלב א' דיוון עם התלמידים, מי משתתף היצירות מצאה חן ומדוע. העורה: רמת הכתיבה והידע הקודם של התלמידים בספרות עמיתו, או יצמצמו את הדיוון בשתי היצירות, כבסיס להשוואה ביןין מהויה עילה להתייחסות. תוך הדיוון יעלו מושגים כגון: "מקום הספר" - הכל יודע ביצירה ("מחובאים"), ו"ספר עד" ("אור וצל") יעליה יסוד "האונומטופיה" שבמיצולו ידונן עניין הצבעוניות שבעל יצירה והמקצב המייצג אותה. מושגים אלה ירשמו על הלוח בסיכום לדברים שנאמרו בכיתה מתחת לשם שלכל יצירה.

גוף השיעור / שלב ב' הדומה בין שתי היצירות הוא יסוד המשחק. בפן החיצוני בשתיهن מוזכרים משחקים-ילדים. יש צורך להזמין את הלומדים למרכיב המשלי שביצירות, בשתייהן "משחקים" כוחות טבע.

ב"מחובאים" קיימת בין שמש לרוח - והשימוש מנצח. ב"משחק בתוספת" משחקים אור וצל בתרומות, כשהrhoה והאלין הם גיבורי משנה וסיטויים למשחק. בכתות ג' ד' אפשר וכדי להציג לתלמידים לשחק את המשחקים המופיעים ביצירות. עצם ההיערכות למשחק בכיתה (משחק דרמטי) מסייע לסטודנטים להבין ולהפניהם את המיציאות השירית.

⁽¹⁾ ראה גם מהרוות, בהוצאת ת"ל תש"ה

שאלות העוזר לקרأت המשחקים הדרמטיים עשויה להיות אלה: כמה שחקנים נזמין למשחק ה"מחבאים"? - שלושה. המספר של יודע המשח הרוח. מספר "עד" (היוון בצדקה של מרופסת), א/or, צל, אילן, רוח. כמה שחקנים נזמין למשחק התופסת? חמישה.

הערה: המשחקים במשחק הדרמטי יכולים לדבר בלשונם הם, בתנאי שהדברים שיאמרו יהיו ברוח היצירות.

כשהמשחק יחול ויתרחש בכיתה פעמים אחדות, יקלט כבר הטקסט השيري כלשהו - זו דרך מצוינית ללימוד פונקציוני בעל-פה.

גוף השער / שלב ג' עבודה בקבוצות, קבוצות אחידות עוסקות רק ב"מחבאים" קבוצות אחידות עוסקות רק ב"אור וצל"... לכל קבוצה מן הקבוצות דף עבודה ושאלות מנוחות כגון: ל"מחבאים" מי מנצח ביצירה? - המשך

מדוע הוא המנצח? - כי ידע לשמר על כוחו (בעזרת ערמתו) מה קרה לרוח? - ? - "נסבר" לו הוא היה "שוויצר" הוא רץ והתרוץ יותר מידי עד שהתעייף מוקדם מדי.

איך רואים את התעניינות הרוח במבנה השורות? הערות: 1) שאלת כזו תופיע בכיתה שעסכה כבר בעניין "שלמות צורה ותוכן" ביצירה הספרותית, וודעת לשים לב למבנה הבטים והשורות ולתפקידם במבנה היצירה.

ב"מחבאים" הבטים בנויים 4 שורות כל אחד ורק הבית האחד "נוASH עי"ף הרוח הגיעה עת לנוח" - מופיע ב- 2 שורות لكن מכונת השאלה שלמעלה. הילדים היודעים עונבים:

"**כשנסבר**" לרוח נשבר גם מבנה הבית. המיקצב הדוחר האונומטופאי של הרוח נשבר; ובמיצול של שתי השורות ישנה כמו אנחה נו-ASH ע- עח, ה-ר-ו-ח הגי-עה, עת ל-נוח.

2. בכתות ה' ו' יש מקום להוסיף ליסוד ההשוואה את המثل האזורי "שמש רוח ואיש" שגם בו מאנצ' השמש את הרוח, כמו ביצירתה של ל. גולדברג.

3. בכתות ה' ו' יש מקום להערה בדבר הביאוגרפיה של המשוררת בשיר שלה ובمثال האזורי המשמש מנצח. בחינוי הארץ כולנו מצפים (בעיקר בקיין) שהרוח ינצח. המשוררת שגדלה בארץ הקור מתיחסת לשימוש כמו

שםתייחסים אליה באירופה ובארצות הצפון - הם סוגדים לה.

ייתכן שהיא הושפעה מן המثل, שהכיר אותה יוונית (היתה אדם משכיל ותרגומה מיוונית) וכך נכתב שירה ברוח המثل ולא על פי התcheinות של האקלים ישראל.

4. עצם הباتת המثل כחומר השוואתי לשיר-הסיפורி מזמנת דיון במבנה צורני שונה. המثل כסיפור עמי מזה והשיר-הסיפוררי ביצירה ספרותית טופסית ללאה גולדברג מזה.

כמובן שהרחבת דרך ההשווואה ליצירה נוספת ו殊נה מחייבת שער נוסף.
"אור וצל" (דף לעובדה עצמית)

מה רואה העד (היווש בעמידה של מרפסת)? שהצל השחור רץ להציג האור, הוא רץ ורצ ולא משיג ומשחריר עוד ועוד.
מה תפקיד הרוח" הוא מカリע על המשחק כשהוא דופק באילן "דוצ'י חיש!"
הוא אומר.

מה אנו יודעים על העד (זה גבר או אשה? אולי ילד או ילדה) לא יודעים מי הוא. יודעים רק שישב שם "בצדיה של מרפסת" בכל המשחק וספר עליו. חשוב להזכיר שמדובר של "העד" הוא תמיד כזה. הוא מדווח על מה שהוא רואה, שומע, מריח, ידע ואינו מסטר על עצמו (וא נשאר גיבור צדי).
העד מסטר שבסוף המשחק שכבו עייפים בגין האור והצל. ומה קרה לרוח?
העד אינו מסטר מה קרה לו. האם אפשר לנחש? מה נחש?
סיכום השיעור; הקבוצות מדווחות על פעילות כל אחת מהן והמורה עשו
סיכום מסוות בהשוואת היצירות.

איזו מהן דומה יותר למשחק אמיתי של ילדים? ואיזו קל יותר להציג, כמה ילדים אוהבים יותר יצירה אחת וכמה אוהבים יצירה שנייה.
עצמם הדין הפתוח מאפשר לתלמידים ריבטים להתבטא, יש בשיעורים אלה מקום למשחק תפקדים, לשינוי והכרת הטכטיים תוך למידה, ופעילות.
עצמם ההשווואה מאפשרת פיתוח חשיבה וזמנת קריאה יותר מדויקת ולמידה
יותר האורה.

שתי היצירות הן של אותה יוצרת. הוראה מסקרנת עשויה לפתח דלת להכרת
יצירות נוספות ואולי תרגול חלק מהתלמידים לחפש אחר ספריה
בספריה ולעסוק בקריאת יצירותיה בכל הנאים בלבד. המושגים הספרותיים
שנקרא לשיעור יי"אSpo בצד (על הלוח) וירשו ב"פינט-המושגים
שבמחברת הספרות.

בעקבות שיעורים אלה הם עשויים לכלול פרטיטים כגון: מקום חמסטר: מספר
כל-יום; מספר עד; אינומטופיה; ספרו - מסגרת (בשיר "אור וצל" ישנה
מסגרת של פתיחה וסגירה החוזרת על עצמה, כמו בספרו- המשיל "דרה
להשכיר"); דו-שיח (בסיסן דרמטי); משחק דרמטי (התרחש באירוע לימודי,
בכיתה לעומת "הציג" שמכינים לראות الآخרים); צבעוניות, מצול, מיצב;
רישימת מושגים זו הנרשמת בכל סוף שיעור של ספרות, נארת בידי
התלמידים ל"מילון מושגים בספרות" ומשמשת למורה תזכורת מס'יעית
לקניית מושגים נוספים, או לחיזוקם של המושגים (שכבר נרכשו), בשיעורי
הספרות הבאים).